

عنوان مقاله:

بازتاب جایگاه کارگر و سرمایه‌دار در اشعار ابوالقاسم لاهوتی

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین‌المللی توانمند سازی جامعه در حوزه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

کامران پاشایی فخری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز ایران، تبریز

ندا یانس - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، تبریز

خلاصه مقاله:

صدای آزادی و اعتراض به ظلم و نابرابری و مظلومیت از واماندگی و فقر و رنج کارگران و رنجبران که نشانگر نوعی فاصله طبقاتی بین سرمایه‌داران و طبقه کارگر است در شعر برخی از شاعران که دفاع از این ظلم و نابرابری را وظیفه خود دانسته و با هنر خود به طرفداری از این قشر پرداخته اند باعث ایجاد شاخه‌ای از ادبیات کارگری یا شعر کارگری شده است. از جمله‌ی این شاعران ابوالقاسم لاهوتی بود که در طول دوران زندگی خود حوادث و رخدادهای عصر خود را به تصویر کشیده. او در شعر، خود را سلاحی در مقابل سرمایه‌دارانی قرار داد که دسترنج کارگران و زحمتکشان را خورده و بدون این که زحمتی به خود داده باشد با تن پروری و بیکاری زندگی اشرافی خود را بر جامعه و توده‌های مظلوم آن تحمیل می‌کند. مضمون اغلب اشعار او بر پایه آزادی و دفاع از قشر کارگر و رنجبر و اتحاد و همبستگی آنها در مقابل سرمایه‌دار و انتقاد از بی‌عدالتی‌ها بوده است. تحلیل و بررسی افکار سیاسی و اجتماعی این شاعر بیانگر توجه او به طبقه کارگر در مقابل توده ثروتمند است. بنابراین، در این پژوهش سعی بر آن است با نقد و بررسی جایگاه کارگر و سرمایه‌دار که دو عنصر اصلی ادبیات کارگری می‌باشند، در اشعار لاهوتی دیدگاه این شاعر نسبت به کارگر و سرمایه‌دار و جایگاهشان در جامعه تبیین شود.

کلمات کلیدی:

ادبیات کارگری، کارگر، سرمایه‌دار، لاهوتی، شعر فارسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/903930>

